

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรกับความเข้มแข็งของตนของเด็กวัยรุ่น

ผู้เขียน นางสาวเบญจวรรณ ม่วงจีน

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปีนตา ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล วิวัฒน์คุณูปการ กรรมการ

บทคัดย่อ

วัยรุ่นต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว จนอาจทำให้เกิดความเครียด ความเข้มแข็งของตนเป็นปัจจัยส่วนบุคคลสำคัญที่ช่วยให้วัยรุ่นเผชิญกับความเครียดที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งความเข้มแข็งของตนสามารถพัฒนาได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร

การวิจัยเชิงพรรณานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ความเข้มแข็งของตน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรกับความเข้มแข็งของตนของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอนได้จำนวน 431 คน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน ถึงเดือนตุลาคม 2546 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของแมคดิ และ โคบาซ่า (1991) 3) แบบสำรวจความเข้มแข็งของตนซึ่งสร้างขึ้นโดยโคบาซ่า (1982) ผู้วิจัยนำฉบับของรัตรัตน์นา อินฏู (2545) มาดัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและทดสอบความเชื่อมั่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 52.28$, $SD = 8.42$) โดยร้อยละ 64.03 มีคะแนนปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรอยู่ในระดับสูง และร้อยละ 35.97 มีคะแนนปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรอยู่ในระดับปานกลาง

2. กลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยของความเข้มแข็งอดทนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 71.98$, $SD = 11.31$) โดยร้อยละ 52.44 มีคะแนนความเข้มแข็งอดทนอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย และร้อยละ 47.56 มีคะแนนความเข้มแข็งอดทนอยู่ในระดับสูงกว่าหรือเท่ากับค่าคะแนนเฉลี่ย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรกับความเข้มแข็งอดทนของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชรพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งอดทนในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .312$, $p < .01$)

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การดูแลสภาพในการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นและสมาชิกในครอบครัวเพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งอดทน โดยเฉพาะด้านความท้าทาย เพื่อให้วัยรุ่นสามารถใช้เป็นแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคลในการเผชิญกับความเครียดและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

Thesis Title Parent-Child Interactions and Hardiness Among Adolescents

Author Miss Benchawan Muangchin

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Dr. Darawan	Thapinta	Chairperson
Assistant Professor Srinuan	Wiwatkunupakan	Member

ABSTRACT

Adolescents face rapid variety changes that lead to stress for them. Hardiness is the individual crucial factor which facilitates to coping with stress. Hardiness can may be developed by parent-child interactions.

The purpose of this descriptive correlational research was to determine the parent-child interactions, hardiness, and to examine the relationship between parent-child interactions and hardiness among adolescents. The subjects were adolescents from public high schools using seventh to ninth grades in Kamphaengphet Province. Subjects were recruited by calculating the number of adolescents in each school using a proportional method. Multi-stage, random sampling was used to choose 431 adolescents. Data was obtained during September and October, 2003. The instrument used in this study was a Questionnaire consisting of three parts. 1) a Demographic Data Form, 2) a Parent-Child Interactions Questionnaire developed by the researcher based on concepts of Maddi and Kobasa (1991), and 3) The Personal Views Survey developed by Kobasa (1982) the researcher adapted from Rhattana Onphu (2002) for used in this study. The content validity and the reliability of the questionnaire were checked. Data were analyzed by using descriptive statistics and Pearson's Product Moment Coefficient Correlation.

The results revealed that

1. The mean score of parent-child interactions among adolescents was at a high level ($\bar{X} = 52.28$, $SD = 8.42$). The high level score was at 64.03 percent and median level score was at 35.97 percent.
2. The mean score of hardiness among adolescents was at a low level ($\bar{X} = 71.98$, $SD = 11.31$) in which the hardiness score was less than the mean score at 52.44 percent and the hardiness score was equal or more than the mean score at 47.56 percent.
3. Parent-child interactions had a low positively significant relationship with hardiness ($r = .312$, $p < .01$).

The results of this study could be used as basic information for health care providers for enhancing parent-child interactions leading to the development of hardiness especially for the challenging components in assisting adolescents in developing individual resources for coping with stress and over all well-being.